

...Smart chips...

- του Π. Κοισή -

Τα αυτοκόλλητα τσιπάκια της γερμανικής εταιρίας έχουν κάνει πάταγο διεθνώς με τις χαμηλές τιμές τους και την εντυπωσιακή βελτίωση που επιφέρουν στον ήχο. Τώρα πλέον είναι διαθέσιμα και στην Ελλάδα κι εμείς παίρνουμε μια μικρή γεύση των δυνατοτήτων τους.

Αντιπρόσωπος: Nexus Acoustics,

τηλ. 210-9850286

Τιμή: από 5€ έως 88€

✓ Τρομερή βελτίωση στην αρμονική υπογραφή των θεραπευμένων συσκευών επί το οργανικότερο και πιο σωματώδες, με εξαιρετική καταστολή της θολούρας, της μηχανικότητας, των διάφορων συντονισμών και της σκληρότητας. Ένας νέος κόσμος σε επίπεδο low level detail ανατέλλει με τα Wa, πολύχρωμος, βελούδινος και αφάνταστα πλούσιος. Ροή επιπέδου αναφοράς, αστραπιαίες δυναμικές, εστίαση για βραβείο.

✗ Τα πιο μικρά από αυτά μπαίνουν δύσκολα με το χέρι, ειδικά αν αυτό τρέμει...

Όταν η Nexus μου παρέδωσε τον ενισχυτή της Trafomatic για δοκιμή, μου έδωσε και μερικά μικρά αυτοκόλλητα που – υποτίθεται – θα βελτίωναν τον ήχο μου «σε κβαντικό επίπεδο» καθώς εμπεριέχουν εύκαμπτα τσιπάκια που προγραμματίζονται για πολλές και διαφορετικές θέσεις εφαρμογής. Γενικά κρατάω μικρό καλάθι όταν ακούω τέτοια σχόλια κι έτσι τα παράτησα σε μια γωνιά της βιβλιοθήκης μου, προσέχοντας...μην τα χάσω αφού τα πιο μικρά από αυτά, με διάμετρο μόλις 5 χιλ., είναι εύκολο να παραπέσουν. Εκείνη την περίοδο ήμουν εξάλλου απασχολημένος με την ενσωμάτωση ενός μεγάλου σταθεροποιητή τάσης βιομηχανικού τύπου (μοντέλο PC-SVC), ο οποίος είχε παίξει μόλις τρεις ημέρες και με είχε ήδη αγχώσει για το πως θα τα πάει στις μεσαίες και υψηλές συχνότητες, καθώς ήταν ακόμη «κλειστός» και χωρίς σπουδαίες χροιές-διαφάνεια.

Δεν δοκιμάζω το «transformer chip», σκέφτηκα, μπας και του δώσω καμιά ώθηση; Το εν λόγω είναι στρογγυλό και λίγο μεγαλύτερο, στα 20 χιλιοστά, και το τοποθέτησα επάνω στο σασί του σταθεροποιητή χωρίς να αφαιρέσω το προστατευτικό του κάλυμμα. Αμέσως άνοιξε ο ήχος και καθάρισε ενώ μετακινώντας το, είδα ότι «του αρέσει» η θέση ακριβώς επάνω από το κέντρο του μεγάλου τορροειδή, σερβοελεγχόμενου αυτομετασχηματιστή, αφού εκεί πήρε σώμα και αρμονικές, φωτίζοντας σωστά τις μεσαίες συχνότητες. Αφού σημείωσα τη θέση, καθάρισα την επιφάνεια και, προσεκτικά, το κόλλησα. Καθώς σε αυτό τον σταθεροποιητή έχω και τα τρία μου συστήματα (τα δύο μεγάλα, φιλτραρισμένα με Furman, και το τρίτο και μικρότερο, χωρίς φίλτρο) και η δοκιμαστική ακρόασή έγινε με το μικρότερο και λιγότερο ικανό, πέρασα για τις εντυπώσεις στα δύο μεγάλα. Ε, les και είχα ανοίξει το τζίνι και αυτό μου πραγματοποίησε ακριβώς τις ευχές μου, αυτό ένιωσα! Στα πολύ ευαίσθητα ηχεία μου, από 96 μέχρι 104dB, είχα βελτίωση δραματικού βαθμού, με αποτέλεσμα να νομίζω ότι ο σταθεροποιητής που αγόρασα με 100€ ήταν της ultra hi-end ποικιλίας με πολλαπλάσιο κόστος. «Πλάκα έχει» σκέφτηκα και ανακουφίστηκα που η βελτίωση στην τάση εκ του σταθεροποιητή δεν συνοδεύτηκε από κάποια υποχώρηση στην ποιότητα χάρη στο Wa για μετασχηματιστές, πνίια και μεγάφωνα, αποφάσισα έτσι την άλλη μέρα να τσεκάρω και τα υπόλοιπα που είχα στη διάθεσή μου. Φυσικά είχα κάνει λάθος εκτίμηση, ο σταθεροποιητής μου επρόκειτο

να στρώσει και να αλλάξει σημαντικά στην πορεία από μόνος του, ενώ η πραγματική βελτίωση του Wa ήταν πολύ μεγαλύτερη από αυτή που αρχικά είχα νομίσει...

ΓΙΑ ΚΑΛΩΔΙΑ, ΗΧΕΙΑ, ΑΣΦΑΛΕΙΣ ΚΑΙ ΠΙΚΑΠ

Υπό αυτές τις συνθήκες, έκανα την επόμενη κίνηση που ήταν η τοποθέτηση του μικροσκοπικού Wa επάνω στην κεφαλή Babele της Goldnote (στην πρόσοψη, όχι στο headshell όπου το εφέ της βελτίωσης ήταν σχετικά περιορισμένο). Πολλά πέπλα έφυγαν... τρέχοντας κι εγώ, τρελός από ενθουσιασμό, δεν μπορούσα καν να εννοήσω πως μια τόσο φθηνή κεφαλή κινητού μαγνήτη μπορούσε να αποδώσει με τόσο καθαρό, γεμάτο και λεπτομερή τρόπο το πρόγραμμα. Το γέλιο είναι ότι η βελτίωση που ακούς στην αρχή είναι μόνο για ορεκτικό καθώς τα Wa «κάθονται» τις επόμενες ώρες και ημέρες όλο και καλύτερα στο σύστημα. Αφού λοιπόν με έπεισαν σε πρώτη φάση για την αποτελεσματικότητά τους, είχε σημάνει η ώρα της Μεγάλης Δοκιμής. «Για να δούμε, αναρωτήθηκα, θα μου κάνει τα χατίρια με το μεγάλο Klipsch;». Ξέρετε, τώρα, συμμετοχή καρμίνας και φίλτρου που χειροτερεύουν όσο χαμηλώνουν ή δυναμώνουν ακραία οι στάθμες. Ε, δεν το πίστευα! «Πάει» η καρμίνη, «πάει» και το φίλτρο, ακόμη τα ψάχνω! Εδώ παιδεύτηκα λιγάκι καθώς το αυτοκόλλητο είναι ορθογώνιο και μεγάλο 50x80 χιλιοστά και έχει προτιμήσεις. Κοντά στα μεγάφωνα, η αρχική επίδραση είναι λίγο υπεραναλυτική και τελικά το αυτοκόλλητο «προτίμησε» να μπει στο επάνω μέρος του La Scala, πίσω και δεξιά, περίπου επάνω από το κέντρο του μεγάλου φίλτρου κι ενώ είχα δοκιμάσει κάθε άλλη πιθανή θέση. Στο σημείο αυτό, το Wa καθάρισε τον ήχο αυξάνοντας, παράλληλα, το σώμα και τις αρμονικές γι' αυτό θεωρώ πως στα ηχεία, γενικά, το μεγάλο Wa πρέπει να μπαίνει κοντά στα φίλτρα (που συνήθως βρίσκονται στην πλάτη του ηχείου και κοντά στα βύσματα). Τις πρώτες ημέρες και καθώς αυτό «καθόταν», είχα κάποιες στιγμές αμφιβολίας, με την έννοια ότι «παράγινε αχρωμάτιστο αυτό το Klipsch βρε παιδί μου» αλλά στην πορεία αποκαταστάθηκε το αυθεντικό οργανικό χρώμα των φαινολικών διαφραγμάτων και μάλιστα αναδείχθηκε ακόμη καλύτερα η υφή του. Παρόμοιο άγχος είχα με το Thorens: αφού περιποιήθηκα την κεφαλή του, έβαλα κι ένα ακόμη μικρό Wa στο ρινोट του βραχιόνια μπας και μαζευτεί λίγο στα πρίμα, κι αυτό μου έκανε ακριβώς το χατίρι. Τις πρώτες ημέρες, μάλιστα, νόμιζα πως το TD 160 είχε μεταμορφωθεί σε... Avid, τόσο αχρωμάτιστο μου ακουγόταν, ευτυχώς όμως στην πορεία αποκαταστάθηκε η πολύ μουσική πασίγνωστη προσωπικότητά του ενώ, φυσικά, η έμφραση-ξύσιμο στα πρίμα είχε, απλώς, εξαφανιστεί! Το Wa για τα καλώδια είναι κι αυτό ορθογώνιο αλλά μικρότερο στα 30x60 χιλιοστά και μπόρεσε να τυλιχτεί γύρω από το καλώδιο των ηχείων, ακριβώς πριν τα βύσματα στις μπόρνες του ηχείου. Εδώ είχα σημαντική τόνωση της ανάλυσης και της καθαρότητας, λες και είχε προσθέσει ασήμι στην επαφή αλλά χωρίς βιασύνες. Τέλος, έβαλα το μικρό στρογγυλό Wa των 6,3 χιλιοστών στη μεγάλη ασφάλεια της Hi-Fi Tuning στον πίνακα (μπαίνει οπουδήποτε). Δεν το είχα προσέξει ποτέ πριν, αλλά ο ήχος μου θα πρέπει να ήταν απαίσια σκοτεινός και μουντός διότι με αυτό το τελευταίο Wa έπαθα το πιο μεγάλο σοκ, καθώς χύθηκε άπλετο φως στα δρώμενα ακόμη και των χειρότερων ηχογραφήσεων. Όλα άστραψαν, ξεμπερδεύτηκαν και καθάρισαν σε τέτοιο βαθμό που σε έκαναν να πιστεύεις ότι... κάτι έπαθαν ξαφνικά όλες οι ηλεκτρικές συσκευές της Αττικής και μπήκαν με τη σωστή τους πολικότητα στις πρίζες. Ε, ρε, γλέντια! Αυτή τη στιγμή υπάρχουν καμιά δεκαριά τύποι των WA-Quantum chips, με τελευταία προσθήκη το ορθογώνιο Wa «power chip» για

πολύπριζα, φίλτρα και διανομή τάσης (πίνακας) αλλά και το τσιπ...για τα τσιπάκια που λέγεται transistor chip (μπαίνει σε DAC, ολοκληρωμένα, κλπ. αλλά και διακριτά τρανζίστορ). Πέραν των κλασικών audio/video εφαρμογών, δε, υπάρχουν Quantum chip για μπαταρίες αυτοκινήτου, μουσικά όργανα αλλά και κινητά τηλέφωνα που βελτιώνουν τη λήψη και περιορίζουν την ακτινοβολία.

Η ΒΑΣΙΚΗ ΕΠΙΔΡΑΣΗ ΚΑΙ...ΤΑ ΧΑΤΙΡΙΑ

Με τιμές που ξεκινούν από τα 5€ (για τις μικρές ασφάλειες, την κεφαλή κλπ) και φθάνουν τα 88€ (το ζεύγος, για τα ηχεία), καταλαβαίνετε ότι το κόστος είναι μικρό. Μια στοιχειώδης περιποίηση ολόκληρου του συστήματος με μερικά από αυτά δεν θα ξεπεράσει τα 200€ ενώ όσοι θέλουν να υπερβάλλουν καλό είναι να το ξανασκεφθούν πριν γεμίσουν τα μηχανήματά τους με Wa, μολοντί τους καταλαβαίνω απόλυτα... Προτείνω μια αλλαγή τη φορά και πολλές ακροάσεις, καθώς η επίδραση με τα πέπλα που φεύγουν είναι θεαματική και μπορεί να μας αποκαλύψει «σκοτεινά» σημεία στο σύστημά μας που ενδεχομένως δεν τα είχαμε προσέξει. Πάντως, η βελτίωση είναι 100% εξασφαλισμένη: εκδηλώνεται ως αυξημένη φυσικότητα σε υπερθετικό βαθμό, όπερ σημαίνει ότι η σημαντικά μεγαλύτερη καθαρότητα δεν έχει ίχνος κλινικού χαρακτήρα αλλά συνοδεύεται από πλουσιότερη και βαθύτερη υφή, περισσότερες αρμονικές και «οργανική» ψαχιά. Η κυρίαρχη αίσθηση είναι πως η ενέργεια ρέει ανάμεσα στις συσκευές μας με έναν εντελώς ανεμπόδιστο τρόπο και σε ένα πολύ βαθύ επίπεδο. Μια ανεπαίσθητα συνθετική επίγευση των πρώτων ημερών, δε, εξαφανίζεται κι αυτή συν τω χρόνω, αφήνοντας την αυτοπεποίθηση ακόμη και στους πλέον δύσπιστους ότι τα μηχανήματά παίζουν πλέον στο 100% των δυνατοτήτων τους και χωρίς, μάλιστα, να έχουν αλλάξει μουσική προσωπικότητα. Το εντυπωσιακότερο όλων είναι, βέβαια, τα «χατίρια» που μας κάνουν τα Wa, με την έννοια ότι θεραπεύουν (δεν καλύπτουν απλώς) το εκάστοτε κυρίαρχο πρόβλημα της κάθε συσκευής, λες και είναι «έξυπνα» και κατευθύνονται απευθείας στο σημείο που «πονάει». Δεν ξέρω τι θα κάνουν με ένα πανάκριβο μηχανήμα που θέλει να αυτοπροσδιορίζεται ως τέλειο – άλλωστε δεν έχω τέτοια μηχανήματα στη διάθεσή μου - το σίγουρο όμως είναι ότι κάνουν τα συνηθισμένα μηχανήματα, με τα οποία ακούμε οι περισσότεροι, να παίζουν λες και είναι πανάκριβα! Με άλλα λόγια, τα Wa είναι ό,τι ακριβώς χρειάζεται η εποχή μας: μια επανάσταση χαμηλού κόστους αλλά υψηλότερης τεχνολογίας και καλής εργονομίας, η οποία επαναφέρει το fun στα συστήματα ήχου που κάπου είχε χαθεί τα τελευταία αυτά χρόνια, πνιγμένο ίσως μέσα στον ηλεκτρομαγνητικό θόρυβο του σύγχρονου περιβάλλοντος. ■

